

نگاهی به جدل‌های سینمایی ابتدای دهه ۶۰

سینما در روزگار محمدعلی رجایی

احسان زیورعلام

پژوهشگر سینما

پنجشنبه، ۳۱مرداد۱۳۵۹، مجلس شورای اسلامی به نخست‌وزیری محمدعلی رجایی رأی می‌دهد.تاس از ماه‌هاکش وقوس بر سر انتصاب و انتخاب نخست‌وزیر میان مجلس وینی صدر رئیس جمهور وقت، نخستین‌نخست‌وزیر برآمده از مجلس تاریخ انقلاب اسلامی عیان شود.
با این رویداد رجایی کابینه تازه‌ای در نهم شهریور برپا می‌کند که سکان بخش فرهنگش به دکتر حسن عارفی سپرده می‌شود. مهدی کلههر که معاون فرهنگی وزارت فرهنگ است به حکم عارفی به معاونت سینمایی می‌رود تا دوره متفاوتی را رقم بزند. البته پیش‌تر گفته بودیم دو در جریان نزاع میان محمدعلی نجفی و نهادی عجیب با عنوان «بنیاد هنری مستضعفین» از طریق شاهنگیان با بنیاد ارتباط داشت. پس عجیب نیست به محض رسیدن به مقام سینمایی با زبندی، مسئول بنیاد وارد مذاکره شود. یک ماه از نخست‌وزیری رجایی نگذشته بود که صدای آژیر قرمز فضای شهرهای خوزستان را پر می‌کند. با به خطر افتادن امنیت شهرها از سوی یک دشمن تاین دندان مسلح، سال‌های سینمایی مشمول پروتکل‌های امنیتی می‌شوند. به دستور وزارت از چهار هم‌راه، یعنی پنجمین روز حمله ارتش بعث به ایران، سینماها تنها می‌توانند در دو سانس ۲ و ۴ بعدازظهر فعالیت داشته باشند.

جمال امید درباره زبندی در کتاب تاریخ سینمایی‌ش می‌نویسد او به دعوت کلههر به معاونت سینمایی می‌رود و رفتارش به نوعی است که با دیدار با اهالی و صنوف سینما قصد رسیدن به طریح اجرایی و برپاکردن چهارچوب‌هایی قانونی دارد؛ اما حضورش به دوماه نمی‌رسد و او از ساختار سینمایی کشور محو می‌شود.
با این حال گزارشی در هشتم فروردین ۱۳۶۰ در روزنامه کیهان منتشر می‌شود که در آن با زبندی نیز گفت‌وگو می‌شود تا شاید به آخرین سند درباره مردی بدل شود که مصادره سینماهایس از انقلاب را بدون پشتوانه اولیه رقم زد. در این گزارش نویسنده مدعی می‌شود پس از دو سال از انقلاب کماکان سینمای ایران در انقیاد ستاره‌های پیش از انقلاب است و هنوز همان فیلم‌های سابق روی پرده می‌رود و خبری از فیلم‌های انقلابی نیست. گزارش که با عنوان «ابتدال و استثمار فرهنگی همچنان ستاره اول سینماهاست» منتشر شده و مدعی است هنوز فیلم‌ها «بزن بهادری» هستند و در حوزه فیلم‌های خارجی هم سنبه به نفع فیلم‌های گانگستری می‌چرخد.
در این گزارش این مدعا نیز آمده که اقبال به دو فیلم مهدی «سنگام» و «شعله» بسیار بوده است. ادعای عجیب دیگر گزارش مساله آتش‌زن سینماهاست. نویسنده بی‌نام می‌نویسد: «اکثر قریب به اتفاق فیلم‌ها [پیش از انقلاب] از نوع تجاری و مبتذل بود و شاهد این مدعا به آتش کشیده شدن ۹۰ درصد سینماهای تهران و بسیاری از سینماهای شهرستان‌ها در جریان اوج‌گیری مبارزات مردم در راه سرنگونی رژیم منطقت‌گذاشته است.»
رقم ۹۰ درصد بی‌کمان یک اغراق است و براساس کتاب عباس بهارلو، «سینماسوزی در ایران» به هیچ عنوان چنین عددی، وجود خارجی نداشته است.

در این گزارش ناگهان داد میانه تمام نقدها و اعتراضات ناگهان نویسنده با بیان آن‌که «در خلال فیلم‌های نشان داد شده، فیلم‌هایی که توسط بنیاد[هنری] مستضعفان به نمایش گذاشته شده اشکالات کمتری داشته است.» گزارش با فهرست کردن فیلم‌های خارجی اکران شده توسط بنیاد عملاً یک پورتژا آنگهی به نفع تیم زبندی و شاهنگیان پدید می‌آورد و این در حالی بود که این تیم در حوزه نظارت و پخش

فرهنگیگان

صدای‌نخبگان نگاه جوانان FARHIKHTEGAN

سازمان آگهی‌های روزنامه

تلفن و فکس:

۰۲۱) ۶۲۹۹۹۴۹۵

ایمیل: **af6۳۴۸۰۱۸@gmail.com**

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

کانون تبلیغاتی سیهر جوان ۰۹۳۹۸۸۸۶۹۹

www.setadiran.ir

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تابعیت از محمد علی نجفی نداشتند. به عبارتی کیهان از خودمختاری بنیاد حمایت می‌کند. اما گزارش یک بخش مغفول هم دارد، جایی‌که با چند سینمادار یا نام‌های بهیچانی و منصوری مصاحبه می‌شوند. آنان از فروش پایین فیلم‌های تالند والبنه تغییر ساختار حفظ امنیت سینماها موجب شده است هر ناراحتی بدل به یک نزاع شود. برای مثال منصوری می‌گوید: «بعد از انقلاب با توجه به آزادی که در تمام زمینه‌های به وجود آمد افراد بسیاری سوءاستفاده می‌کنند و باعث ناراحتی ما می‌شوند.»
او در جای دیگری درباره فیلم‌های روی پرده می‌گوید «سبک فیلم‌هایی که در حال حاضر به نمایش گذاشته می‌شود با فیلم‌هایی که در گذشته روی اکران می‌آمد تفاوت‌های بسیاری دارد و اصلاً قابل مقایسه نیست.» اشاره او به فیلم‌های چپ‌گرا درباره انقلاب‌های الجزایر، فلسطین یا کوبا است که در آن سال‌ها به کرات اکران می‌شدند و از قضا نویسنده کیهان از آنها دفاع هم می‌کند؛ اما طبق ادعای سینماداران آن‌سال‌ها چنین فیلم‌هایی چیزی جز درد کردن مخاطب از سینما عایدی نداشته است. سینماداران دیگر نیز بر این مساله صحنه می‌گذرانند و کیفیت فیلم‌ها را عامل دوری جستن سرمایه‌گذاران از صنعت سینما می‌دانند.

با توجه به نگاه منفی نویسنده به حال و هوای فیلم‌های آن روز و البته شوکانیه‌های سینماداران تهرانی، بخش پایانی گزارش به گفته‌های زبندی اختصاص می‌یابد. به هر روی این پورتژا آنگهی بنیاد است و باید اعتراض سینماگران به نفع زبندی بدل شود. زبندی می‌گوید: «سینماداران تهران (تفوردین ۱۳۶۰) زیر بنیاد هنری مستضعفان بوده و همه تلاش آن است تا رویه موقفی داشته باشیم؛ اما «ما در رابطه با نمایش فیلم به صورت تجاری برخورد نمی‌کنیم. سبب شده است حتی امکان فیلم‌های فرهنگی را روی اکران بیآوریم.» نگاه زبندی در تضاد با حرف دیگر سینماگران است. او به سود و پول نمی‌اندیشد و ترکیب گزارش چنین می‌نماید که سینماداران وجهی از جهان کاپیتالیستی اند که تنها به حاشیه سود فکر می‌کنند و برایشان خوراک فکری مردم فاقد اهمیت است. البته زبندی نمی‌گوید هیچ‌یک از آن سینما به لحاظ حقوقی متعلق به او نیست و برای به دست آوردن شان هیچ سرمایه اولیه هزینه نکرده است که شکست مالی‌شان موجب کدورت و دلخوری‌های امثال منصوری و بهیچانی شود.

او در عوض می‌گوید: «با تجربه کم و وجود مشکلات بسیار زیاد درصد تئیه فیلمی برآمده‌ایم. سناریوی این فیلم که در مورد زندگی میرزا کوچک خان است براساس کلیه کتاب‌هایی که در مورد او نوشته شده، تهیه شده و به چندین شخصیت نیز جهت نظر خواهی ارائه شده است.»

این پارادوکس موجود در گزارش نشان می‌دهد چگونه فضای حاکم موجب دور شدن بخش خصوصی از دنیای سینما می‌شود و اساساً شما بدون حمایت دولتی دیگر توان تولید فیلم یا واردات فیلم خارجی ندارید. زبندی که برخلاف دیگران محکم و با برنامه‌ای مشخص برای آینده حرف می‌زند، می‌داند برای تولید فیلمش دو میلیون تومان بودجه دریافت می‌کند و البته ۱۲ سالن سینمای نیز برای اکرانش در اختیار دارد. با توجه به داشتن مسئولیت در فضای مدیریت سینمایی، مساله تعارض منافع نیز مطرح می‌شود. پس عجیب نیست او در پایان گزارش به خبرنگار می‌گوید: «ما قبل تشکیل دولت فعلی دخالت و نظارت داشتیم؛ ولی پس از انتخاب دولت حاضر اینکه دخالت وظیفه نشود، دخالتی در کار مسئولان نکردیم. این کار در حال حاضر زیر نظر فرهنگ و هنر است.» او نمی‌گوید خودش دیگر بخشی از دولت است؛ اما میز و صندلی سینما برای زبندی خوش یمن نبود. او همان سال به وزارت بازرگانی رفت و دیگر هیچ‌گاه به سینما بازنگشت.

دوازدهم مهر ۱۳۵۹، حجت‌السلام محمدصادق اردستانی، نماینده امام در دفتر تبلیغات قم به سرپرستی کمیسیون بررسی فیلم اداره کل نظارت و نمایش منصوب می‌شود. او بعدها در گفت‌وگویی می‌گوید بنیاد هنری مستضعفان تحت ضوابط وزارت متبوعه عمل می‌کند و «امیدواریم این بنیاد هم در مساله اکران کمتر تخلفی داشته باشد.» گفته‌های اردستانی نشان می‌دهد کلههر به سبب روابطش با زبندی و شاهنگیان آنها را کنترل کرده است و البته آنان در حوزه اکران تخلفاتی داشته‌اند که ابراز امیدواری از کمتر کردن آنها می‌کند. مهدی مسعودشاهی نیز در گفت‌وگویی با جمال امید درباره این تخلفات می‌گوید: «کم و بیش از آشفتگی که در زمینه نمایش، تولید، دگرگیری صاحبان سینما با بنیاد هنری مستضعفین و پایین کشیدن فیلم‌ها از اکران قرار داشتیم و بعد از اینکه ایشان [مهدی کلههر] سرپرستی معاونت سینمایی رانیز به عهده گرفت علی‌القاعده به جزئیات بیشتری واقف شد.م.» این گفته مسعودشاهی نشان می‌دهد چگونه بنیاد چتر قدرت خود را بر سر دیگر سینماها گشوده بوده و آن را در قالب پایین کشیدن فیلم‌ها نشان می‌داده است، همان‌تنی چیزی که در نهایت موجب می‌شود کلههر از سمت خود استعفا دهد.

با شکل‌گیری یک سیستم نظارتی و حداقل ساکت کردن رقبای غیردولتی، مهدی کلههر تلاش می‌کند برای تولید و رونق بخشیدن به سینما، رویه تازه‌ای دنبال کند. برای مثال او به گفته خودش از اولین چهره‌هایی است که در پی برپایی جشنواره است و تلاش می‌کند از میان فیلم‌های پیش از انقلاب، آثاری که منافات با انقلاب ندارند را به نحوی اکران کند. این مهم با آزاد شدن ویدئو در سال ۱۳۶۰ عیان می‌شود که آثاری چون «خاک» و «سفر سنگ» سراز ویدئوخانه‌ها درمی‌آویزند. با این حال جمال امید مطلق به مصاحبه‌ای از مهدی کلههر با مجله «جوانان» به تاریخ ۲۳ فروردین ۱۳۶۰ مدعی می‌شود کلههر زمینه پاکسازی در فرهنگ و هنر را مهیا می‌کند.

چیزی که کلههر در گفت‌وگو با نگارنده متکرر آن می‌شود و آن را به دستگاه بهشتی و انوار معطوف می‌دارد. برای مثال کلههر بارها از دفاعش برای اکران فیلم «برخی‌ها» گفته است، فیلمی که در نهایت اکران نشدنش موجب استعفا ی کلههر می‌شود. مسعودشاهی در گفت‌وگو با جمال امید به خاطره‌ای درباره جلسه با محمدعلی رجایی اشاره می‌کند. او می‌گوید: «یاد ماست پیش شهید رجایی بودیم؛ ایشان گفتند من شرم می‌شود که چند ماه از انقلاب گذشته و هنوز فیلم «فریاد زیر آب» در میدان شهدا روی پرده است.» فیلم فریاد زیر آب محصول ۱۳۵۶ و ساخته سیروس الزیند، از آثار موفق سال‌های پایانی سینمای جمهوری بود که پس از انقلاب نیز به سبب موسیقی و تراشه، و به اثری کالت بدل شد. فیلم رابرتگر عسبان دو پسر جوان به نام‌های عزت (داریوش اقبالی) و مرتضی (مرتضی به نژاد) علیه خانواده و مشکلات اقتصادی و البته نیروی فاسد چنین‌زده بر جامعه زمانه است. فیلم تلاش‌های عزت برای نجات دادن آذر از چنگ باند فسادنی است که پایانش چیزی جز شکست و تباهی نیست. تراژدی‌ای که در بسیاری از فیلم‌های آن سال‌ها مطرح بود و فیلمسازان تلاش می‌کردند در استعاره باندهای تبهکار، به نقد حکومت بپردازند؛ اما در نهایت ساختار فیلم‌های کماکان فیلم‌فارسی بود. فیلم‌های سیروس الزیند، با توجه به ذات اعتراضی آن پس از انقلاب نیز از سد نظارت انقلاب گذشت؛ اما دیدن دارویش اقبالی، خواننده محبوب پیش از انقلاب شاید مقبول انقلابیون نبود. الوند در شهریور ۱۳۹۵ در گفت‌وگویی با مجله «نواوران» مدعی شد فیلمش به هیچ عنوان تجاری نبود و وویکردی اجتماعی داشت. سه سال بعد، شبکه مستند در مجموعه مستندهای «رخ در بررسی زندگی هنری سیروس الزیند» آن قسمت را فریاد زیر آب گذاشت تا

به نحوی نشان دهد نظر دستگاه فرهنگی نسبت به فیلم، نگرش ابتدال نگر نیست. با این حال ادامه گفت‌وگو نشان می‌دهد این روایت در جهت تخریب نجفی است. مسعودشاهی در نقد نجفی می‌گوید: «ما اسنادی را دیدیم که طی آنها به اداره نظارت و نمایش اعلام شده که برای فلاں شخص یا شرکت فلاں تعداد پروانه نمایش صادر کنید.» این ادعا را نگارنده در گفت‌وگو با مهدی کلههر نیز مبنی بر امضای نجفی پای مجوزهای بی‌نام ثبت کرده است. در چنین شرایطی مسعودشاهی می‌گوید تمام پروانه‌ها، اعم از پروانه‌های دوره پهلوی و صاحبان پروانه با مهر الله را باطل می‌کنند. همه چیز منوط به بازبینی آثار می‌شود. این یعنی تشکیل هیات بازبینی این هیات از نیمه دوم مهرماه ۱۳۵۹ شکل می‌گیرد. مسعود خوش زبان از جهاد سازندگی، حسن هدایت از بنیاد هنری مستضعفین، نورآرا از سپاه پاسداران، محمد کاسبی از صدای جمهوری اسلامی ایران، سیروس تسلیمی از اداره سیاسی اولیوژنوزیک ارتش، حسین گیل از انجمن هنرمندان سینمای ایران، منوچهر پیام زاده و افشار از اداره کل نظارت و نمایش، مسعودشاهی می‌گوید برای دادن مجوزها فعالیت شبانه‌روزی انجام می‌دهد در این مسیر محمد جوادی‌باهنر، وزیر وقت آموزش و پرورش نیز حامی می‌شود تا سینماها تعطیل نشوند. مسعودشاهی می‌گوید: «طرفداران تعطیل کامل سینما کم نبودند، حتی یکی از روحانیون که در این ایام بحیوحه فعالیتش بود، در یکی از روزهای اسفند ۱۳۵۹ تلفن کرد که من الان می‌فرستم آن فلاں شده راتینغه کنید.» مسعودشاهی به جمال امید می‌گوید این پیام به گوش محمدعلی رجایی می‌رسد و او قاطعانه می‌گوید: «این چه بحثی است؟ اصلاً بنیاد چنین اتفاقی بیفتد.» مسعودشاهی تأیید می‌کند روحانیون مخالف اساساً فیلم ندیده بودند. پس گروه کلههر تصمیم می‌گیرند با استفاده از یک اپراتر برتابل متغی از ماجراجویی‌هایی از این دست ششوند. مهدی کلههر در گفت‌وگو با نگارنده گفته است حتی کار به هیات وزیران نیز کشیده می‌شود و او تلاش می‌کند فیلم‌های روی پرده ابراری مسئولان به نمایش بگذارد.

در این دوره است که پای برخی چهره‌های مهم سیاسی آینده به سینما بازمی‌شود، از جمله غلامعلی حداد عادل. حداد عادل پس از پیروزی انقلاب از مدیران صداوسیما می‌شود. با توجه به رابطه مهدی کلههر و مسعودشاهی با تل فیلم، اقدام به برگزاری دوره‌های آموزشی برای تربیت نیروهای تازه در سینما می‌کند. آیدالله امامی کاشانی نیز شرایط مالی برای این دوره را فراهم می‌کند. ابعاد کار با داشتن ساختمان و خوابگاه گسترش می‌یابد و در نهایت نظم سازمان‌دهی نیروهای سیاسی سبب را جلب می‌کند. این دوره بعداً به «مرکز اسلامی آموزش فیلمسازی» بدل می‌شود. رویدادهای اخیر اگرچه از برقراری نوعی بروکراسی مشهود و ملموس خبر می‌دهد؛ اما با مخالفت برخی فیلمسازان روبه‌رو می‌شود. جمال امید در کتاب تاریخ سینمای ایرانش می‌نویسد قوانین مذکور با «مخالفت جمعی از فیلمسازان، همراه می‌شود که آن را امنیتی بر آغاز حاکمیت سانسور» می‌دانند، با این حال قوانین جدید مورد توافق سرمایه‌گذاران قرار می‌گیرد. حالا برای مجوز باید پنج مرحله سپری می‌شد؛ بررسی سناریو، بررسی صلاحیت عوامل فیلم، نظارت بر امور ساخت فیلم، نظارت بر امور صدآگذاری و مونتاژ و در نهایت بازبینی نهایی و صدور پروانه نمایش. این همان روالی است که تقریباً تا به امروز حاکم است. پایان سال ۱۳۵۹ به نظر می‌رسد که آغاز یک ثبات باشد، به خصوص که قوانین فیلم‌های خارجی هم ابلاغ می‌شود، حالا تولیدکنندگان فیلم می‌توانند یک تا سه فیلم برای تهیه تولید فیلم وارد کنند. با این حال آینده قرار است به نوعی دیگر رقم بخورد.

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه نوشهر
نظریه دستور مواد و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۷/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:
املاک متقاضیان واقع در قریه موسی آباد پاک ۳۲ اصلی بخش ۵ ششلاخی ۱۹۰۹ فرعی آقا/ خادم اوطالب بوریزدانی کجور فرزند یوسفعلی نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین بابینای احدائی (کاربری باغ) به مساحت ۵۰۰/۶۸ مترمربع خریداری بدون واسطه/ بابواسطه از آرش آهنگر لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در دست‌ها علاوه بر انتشار آگهی رای هیات الصاق تادر صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در دست‌ها از تاریخ الصاق محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسیداخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات تست متوکل به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست را به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است براینر ماده ۱۳ آیین‌نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلاً اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده و احد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاری تحدید حدود مراتب رادر اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به صورت همزمان به اطلاع عموم می‌رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشر می نماید.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۷/۷/۲۲ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۷/۸/۰۶
علی اکبر مقدسی فر- رئیس اداره و ثبت اسناد و املاک نوشهر شماره شناسه: ۱۵۸۲۷۸۰۰

شرکت ملی نفت ایران	
منافسه عمومی یک مرحله‌ای (به روش معمولی همراه با ارزیابی کیفی) موضوع مناقصه: خرید مواد شیمیایی (تقاضای شماره ۳۱۱۸۹)	
مشخصات مناقصه: PORTLAND CEMENT	
نام مناقصه‌گذار	شماره تقاضا/ مناقصه
شرکت ملی حفاری ایران	۰۲۱۰۸۰۰۰۰۰۰۰۰
روش ارزیابی کیفی مناقصه‌گران:	
نحوه دریافت/ تحویل اسناد مناقصه:	
دریافت اسناد توسط شرکت	تاریخ شروع دریافت
تحویل اسناد به شرکت	آخرین مهلت
تضمین شرکت در مناقصه (فرآیند ارجاع کار):	
مبلغ تضمین	۷,۹۵۰,۰۰۰,۰۰۰ (هفت میلیارد نهصد و پنجاه میلیون ریال) تقاضای ۰۲۱-۱۸۹
انواع تضمین قابل قبول	ضمانتنامه بانکی یا ضمانتنامه مالی صادره از سوی موسسات اعتباری غیربانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی و سایر تضمین‌های معتبر در آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۵۹ / ۱۳۲۲/۲۰ مورخ ۹۲/۸/۲۲ مورد قبول و پذیرش می‌باشد. اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۰۰۱۱۱۰۰۶۳۷۶۶۳۶ در نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران (شماره شبانه: ۰۰۱۱۱۰۰۶۳۷۶۶۳۶/۰۰۱۱۱۰۰۶۳۷۶۶۳۶ IR)
مدت اعتبار پیشنهاد/ تضمین	۹۰ روز (رای یکبار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد)
تذکر: با توجه به پخش‌نامه شماره ۹۸/۱۳۶۶۵ مورخ ۹۸/۸/۳۰ معاونت پژوهش و فناوری وزارت نفت مبنی بر بازگویی سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ثبت‌نام کلیه متقاضیان حضور در مناقصات، مزایدات شرکت ملی حفاری ایران در پایگاه www.setadiran.ir الزامی می‌باشد.	
کانال‌های اطلاع‌رسانی شرکت ملی حفاری ایران	www.nidc.ir http://sapp.ir/midc-pr
شماره شناسه	۱۵۸۲۷۸۸۰۰

فرهنگیگان

فرهنگیگان

www.setadiran.ir

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

تلفن: ۰۲۱-۴۴۱۴۶۲۱

۱۵